

Wij CARL med Gudz nåde / Sweriges / Giötes och Wändes Konung / Stor-Furſte til Finland / Hertig uti Skåne / Eſtland / Lifland / Carelen / Brehmen / Verden / Stettin-Pommern / Caſſuben och Wenden; Furſte till Rügen / Herre öfwer Ingermanland och Wißmar; Så och Pfaltz Grefwe wid Rhein i Beyern / till Gülich / Clewe och Bergen / Hertig etc. Giöre här med hwarjom och enom ſom det angår / men hälſt och i ſynnerhet de Högwyrdige / Durchleuchtige / Hög- och Wälborne Stånder och Ridderſkap / genom detta Wårt öpne Bref kunnigt och witterligit / at ifrån den förſta timan ſom Wij i Pohlen med wår Krigsmacht inkomne / oß icke derom angelägit warit / at hämnas det emot oß upwächte Kriget och ewiga Fridzbrättet / än icke mera at befrija Republiqven / på hwars wälfärd wår Rijkes ſäkerhet en ſtoor dehl beror / ifrån den Sachſiſke Efterſtällningen och undertryckande; dhen Aldrahögſte och wåre Wapn således wälſignadt / at wij åtſkillige reſor ſlagit Fienden utur Fältet / hwaraf Republi-

qwen

qven af Pohlen någorlunda fått luft at repa sig/ samt tijd och rådrum at uphielpa den på allehanda sätt förswagade frijhet; som hon och der till medelst Confœderationen i Hög-Pohlen en begynnelse giordt/ och afsatt en så orätträdig Herre/ som roten till all oenighet/ och deremot uppå den wanlige Walplatzen wid Warschau walt den Durchleuchtigste Fursten Stanislaum Primum, hwilcken som en Konung af deras slächte honom Fädernes Landetz Lagh/ Seder och Tungomål wäl bekant/ och en fägna wara lårer/ at handhafwa den sig anförtrodde Republiqven efter de föreskrefne Ordningar och Statuter, jämwäl beskydda Nationens anborne frijhet för undergång/ af hwilken han sin uprinnelse hafwer. Och i betrachtande till de förträflige dygder och qualiteter som Wij hos denne Fursten förspört/ hafwe Wij fattat det säkra hopp/ at han som en i Landet födder/ lårer sökia sitt Fädernes Landz båsta och rätta Interesse, och dy icke allenast erkändt honom för en Konung/ utan och tillsagt och anbudit honom wår wänskap/ skydd och hielp emot alla dem så wäl utsom innom-Rijkz/ hwilka till åfwentyrs biuda till hans Thron at anfächta/ eller å något sätt at angripa och meen och oroo tillskynda/och på det en god naborlig wänskap emellan Rijkerne Swerige och Pohlen så myckit närmare må förbunden blifwa/ hafwe wij afsändt wåre Sänningebud/ at utur Roten uphäfwa all twist och osämja/befästa och förnya den på ewige slutne Oliwiske Freden/och derhos uprätta och sluta/hwad som widare kan lända til bägge Rijkens förnöijelse/nytta och säker-

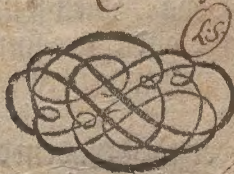
säkerhet. Wij äre och derjämte i det fasta alfwarsamme upsät/ wår omswåfwande och flychtige Fiende/ tillika med alle deß medhållare/ så länge at förföllja/ till des de aldeles kraftlöse och utrotade/ deremot den Nye Konungen utan all fara och Republiqven satt i sitt förra Frijhetz Stånd. Och som wij nu äre lyckeligen komne till deße gräntzer / hwilcka medelst Fiendens flycht någorlunda i säkerhet satte / så lefwa wij i den säkra förtröstan/ det de loflige Ständer af denna Provintzen lära föllja de öfrigas berömlige Exempel, och med sine Fanor bijträda den hopen/ hwilken sig Stanislaum I. till Konung och Herre utwalt / och derigenom sökia at förswara och bijbehålla sine Frijheter / Privilegier och Rättigheter. Wij wela förmoda at detta wårt goda råd lärer så mycket willigare af hwar och en emottagas/ som de af sig sielfwa till sitt förra wilkor och säkerhet at komma/ ingen annan utwäg lära see/ de Sachsiske företagande endast och allena där hän syfta at den Lofl. Polniske Nationen än längre skall bucka sig under Fiendens odrägelige Ok / och detta härliga Landet igenom de sig dijt in trängde Barbarer i det ytersta förhärjat och ödelagt blifwa. Men som wij till förekommande af ett sådant onda äre sinnade wåre Wapn wijdare at nyttia och anwända / ty kalle wij medelst detta alle dem/hwilkom Fädernes Landetz frijhet om hiertat är / till detta förbundet/försäkre dem deremot wårt skydd och bijstånd/ och att wij den samma för alt fientligit anfall och öfwerlast förswara/ och ifrån deß Person godz och Egendom hwarjehanda wåld och beswär / efter yt-

ter-

kersta förmågo afwäria wilja. Hwarmed då tillijka den författning giöras kan/ at i framtijden Fienderne ey måge få hwarcken håg eller lågenhet med något Krijg de Pohlniske länder at anfalla. Men dem alle/ hwilcka denna wår goda förmaning och benägenhet i wädret slå eller än wijdare wår wederdeloman wid hängia och framhärda uti sitt skadeliga företagande emot sitt egit Fädernes Land/ dem wele alle handtera som wåra Fiender/ och Förwillare af den Republiqven/ hwilken wij at beskydda oß företagit/ och altså dem med en sådan ijfwer och Efftertryck förföllja/ som den Naturliga Lagen och Krigsmaneret med sig förer; men för än wij skrida till denne Extremiteten wele wij af de Loflige Ständer och samtl. Ridderskapet/ hwilka sin undergång undfly willja härigenom anmodat hafwa/ at dhe till oß/ utan något drögzmåhl sin förklaring häröfwer insända. Till ytermera wißo hafwe wij detta med egen hand underskrifwit och med Wårt Kongl. Insegel bekräfftat. Gifwit i Lägret wid Lemberg d. 4 Septemb: A:o 1704.

Carolus

(L.S.)

C. Piper.